Dosarul nr. 2-1438/2025 /2-25153952-38-2-03112025/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 ianuarie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Dorina Cebanița
Grefier Marta Negara
Cu participarea:
Pârâtului Vasilatii Ruslan, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, cu viza de reședință în *****;
În lipsa:
Reclamantei Șarupa Cristina, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****, reprezentată de avocat în procesul civil;
Avocatului reclamantei, Eremia Vitalie, în baza mandatului seria/nr. MA 2219754 din 08.09.2025, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și a reclamantei

examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Eremia Vitalie în interesele reclamantei Șarupa Cristina împotriva pârâtului Vasilatii Ruslan, cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Argumentele părților:
1. La 03.11.2025 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Eremia Vitalie în interesele reclamantei Șarupa Cristina împotriva pârâtului Vasilatii Ruslan, cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.
1.1. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a invocat că, la 26.07.2025, ora 19:56 minute, cet. Șarupa Cristina, prin intermediul mesajelor „WhatsApp” de către debitorul/agresor Ruslan Vasilatii, i-au fost adresate mai multe mesaje cu conținut injurios, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea și demnitatea persoanei.
Pe marginea acțiunilor nominalizate de către Șarupa Cristina prin intermediul reprezentantului său avocat Vitalie Eremia, a fost înregistrată plângerea prin intermediul cancelariei IP Botanica al D.P. mun. Chișinău, la 28.07.2025 cu nr. 14149.

La data de 28.07.2025, cu nr. 14149, IP Botanica al D.P. mun. Chișinău, a inițiat un proces contravențional în privința agresorului Vasilatii Ruslan, iar la 27.02.2024 a fost recunoscut vinovat de comiterea faptelor prevăzute la art. 69 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 10 u.c. echivalentul a 500 lei.

În urma acțiunilor ilegale întreprinse de către cet. Vasilatii Ruslan, victimei Șarupa Cristina ia fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 10 000,00 lei, iar în cadrul procesului contravențional nr. 14149 pornit de IP Botanica al D.P. mun. Chișinău, la 28.07.2025 victima a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 320,00 lei, pentru serviciile avocatului Eremia Vitalie.

Din cele enunțate mai sus, la momentul înaintării somației, victima Șarupa Cristina, reprezentată de avocatul Eremia Vitalie, a avut de suportat un prejudiciu moral pe care îl apreciază la suma de 10 000,00 lei pentru injurie, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea și demnitatea persoanei, frica și disconfortul cauzat ca rezultat al acțiunilor injurioase ale agresorului Vasilatii Ruslan, aplicate în privința victimei.

În toată această perioadă de timp, victima Șarupa Cristina, a fost reprezentată de avocatul Eremia Vitalie, context în care, victima Șarupa Cristina, a avut de suportat și cheltuieli de asistență juridică, în sumă de 5 320,00 lei.

În vederea respectării procedurii prealabile, în adresa pârâtului, a fost expediată somație la adresa de facto cunoscută de reclamant la 09.10.2025, fiind recepționată de pârât la 15.10.2025, pe adresa – *****. Deși somația a fost recepționată, pârâtul nu a dorit soluționarea litigiului pe cale amiabilă.

În continuare, reclamantul este îndreptățit pe deplin la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale ale pârâtului/contravenient Vasilatii Ruslan.

În urma acțiunilor ilegale, întreprinse de către cet. Vasilatii Ruslan, victima Cristina Șarupa a fost prejudiciată moral, fiind supusă stresului continuu și suportând un șir de emoții negative, manifestate prin frica și disconfortul de a se afla în spațiul public, suportând o senzație intensă de intimidare din partea agresorului/fost soț.

Consideră că, simpla atragere la răspundere contravențională a pârâtului Vasilatii Ruslan, nu este suficientă pentru satisfacția morală a victimei Cristina Șarupa și conștientizarea greșelilor comise de către pârât, or, imaginea Cristinei Șarupa, a fost afectată esențial, prin ce evident ne aduce la concluzia că pârâtul nu a conștientizat și nu a regretat acțiunile întreprinse, iar într-o societate contemporană, agresiunea verbală, nu poate fi tolerată, instanța urmând să aprecieze la justa valoare acțiunile pârâtului, mai ales că această cale este unica posibilitate pentru victimă, de a-și restabili bunul nume și de a primi satisfacția că într-un stat de drept, organele de drept fac dreptate și nu tolerează încălcarea legii

sub nici o formă, ba mai mult, încălcarea legii este dur sancționată pentru evitarea pe viitor a repetării astfel de acțiuni.

Repararea prejudiciului moral (danno morale), este determinat de suferințele psihice care au fost suportate de solicitant. Suferințele de ordin psihic, sunt condiționate de starea de frustrare, disperare, disconfort și frică cauzat de pârât, prin neonorarea legii și a moravurilor corecte într-o societate democratică, unde personalitatea persoanei este respectată și nu umilită și neglijată, aceste fapte creează o stare de tensiune internă permanentă, care în final poate duce la apariția unor dereglări de sănătate, iar în cel mai rău caz apariția unor boli psihice (Scordino vs Italia, 1998, CEDO-IV). Scopul de bază, al reparării prejudiciului moral, este de a acorda reclamantului/victimă o reparație echitabilă a prejudiciului suportat (Selcuk și Asker vs Turcia). Prejudiciul moral, se apreciază în dependență de forța factorilor care au determinat apariția suferințelor psihice și a suferințelor morale. Astfel, cu cât acești factori sunt mai puternici, cu atât suferința este mai mare, fiind prezentă regula de proporționalitate directă dintre cauză și efect.

Unica soluție pentru consolidarea acesteia și restabilirii echității sociale este de a-i fi reparat prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică suportate.

În consecință, prejudiciul moral real cauzat reclamantului, frustrarea și neliniștea permanentă se ridică la suma de 10 000,00 lei, care consideră că nu este una deloc exagerată.

În drept, reclamanta a făcut referire la prevederile art. art. 10, 383 alin. (1), 1998, 2025, 2036, 2037 din Codul civil; art. art. 96, 166, 167 din Codul de procedură civilă; art. 383 alin. (2) Cod contravențional.

Solicită reclamanta Șarupa Cristina, examinarea prezentului proces în lipsa reclamantului și a reprezentantului acesteia; încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei, suma de 10 000,00 (zece mii,00) lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 5 320,00 (cinci mii trei sute douazeci,00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în cauza contravențională nr. 14149 din 28.07.2025, suma de 200,00 (două sute,00) lei cu titlul de taxa de timbru pentru depunerea prezentei acțiuni, suma de 663 (șase sute șaizeci și trei,00) lei cu titlul de taxă de stat pentru depunerea prezentei acțiuni, în total 863,00 lei, precum și suma de 10 159,60 (zece mii una sută cincizeci și nouă,60) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru prezentul proces în conformitate cu actele confirmative prezentate în anexă.

Poziția participanților la proces:

2.*Reclamanta Șarupa Cristina, cât și avocatul acesteia Eremia Vitalie, în ședința de judecată nu au fost prezenți*, prin cererea de chemare în judecată au solicitat examinarea cauzei în lipsă. (f.d. 4-5)

Ca urmare, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, care presupune că, părțile au dreptul să solicite

instanței judecătorești examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărâre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretențiile sau obiecțiile prin ascultarea celeilalte părţi, instanța cere să se prezinte personal în fața judecății, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

2.1.*Pârâtului Vasilatii Ruslan,* în cadrul ședinței de judecată și a dezbaterilor judiciare, precum și în cadrul pledoariei, nu a fost de acord cu cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Șarupa Cristina și a solicitat respingerea integrală a acțiunii, ca neîntemeiată.

A declarat că, recunoaște faptul că a avut o discuție cu reclamanta și că ulterior și-a cerut scuze față de aceasta. De asemenea, a menționat că a achitat amenda care i-a fost aplicată. A încercat în repetate rânduri să discute cu ea, rugând să ajungă la o înțelegere pentru ca situația să fie soluționată pe cale amiabilă și să nu se ajungă la continuarea litigiului, însă avocatul reclamantei i-ar fi comunicat că îl va pedepsi.

La întrebările adresate a răspuns că, nu este de acord să achite prejudiciul moral solicitat de reclamantă în sumă de 10 000 lei, precum și nu este de acord să achite nici cheltuielile de asistență juridică suportate de reclamantă în cadrul examinării cauzei contravenționale, în sumă de 5 320 lei. La fel, nu este de acord să achite taxa de stat și taxa de timbru achitate în prezenta cauză civilă, în sumă de 800 lei, precum nu este de acord să achite nici cheltuielile de asistență juridică pentru prezentul proces civil, în sumă de 10 159 lei. Nu este de acord să achite sumele solicitate, motivând că, la rândul său, ar fi fost amenințat în repetate rânduri de către dumnealor, ulterior și de către avocatul reclamantei, precum și de către reclamantă. Totodată, a menționat că nu a avut timp pentru a merge în instanță.

De asemenea, a declarat că a fost sancționat contravențional, fiindu-i aplicată o amendă, cu care a fost de acord și pe care a achitat-o, nu a contestat decizia agentului constatator.

A menționat că și-a cerut scuze față de reclamantă în repetate rânduri, inclusiv telefonic. Nu este de acord cu cererea de chemare în judecată, întrucât consideră că a fost deja sancționat contravențional pentru fapta respectivă.

Aprecierea instanței:

3. Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată concluzionează de a admite parțial acțiunea, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit dispozițiilor art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multi aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Materialele cauzei atestă că, la data de 03.11.2025, reclamanta Șarupa Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Vasilatii Ruslan, solicitând încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție, în sumă de 10 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul procesului contravențional și a cheltuielilor de judecată aferente prezentului proces civil.

Pentru a se pronunța asupra pretențiilor înaintate, instanța, analizând materialele probatorii administrate în cauză, reține că din conținutul Deciziei IP Botanica a Direcției de Poliție mun. Chișinău din 07.08.2025, pe rezultatul examinării materialului înregistrat în REI-2 cu nr. 14149 din 28.07.2025, rezultă că, la data de 28.07.2025, la Inspectoratul de Poliție Botanica a parvenit plângerea cet. Șarupa Cristina privind acțiunile pretins ilegale ale lui Ruslan Vasilatii.

Potrivit aceleiași decizii în urma controlului efectuat s-a stabilit că la data de 26.07.2025, în jurul orei 11:36, cet. Ruslan Vasilatii, unul dintre șoferii companiei, i-a transmis Cristinei Șarupa, prin aplicația „WhatsApp”, numărul de contact al unei potențiale pasagere cu destinația Odessa, solicitând să fie stabilite detaliile cursei. Cristina Șarupa a contactat imediat persoana în cauză, însă aceasta a

comunicat că nu mai are nevoie de serviciile companiei. Informația i-a fost transmisă lui Ruslan Vasilatii printr-un mesaj vocal. În aceeași zi, la ora 19:56. Vasilatii Ruslan a apelat-o telefonic pe Cristina Șarupa, exprimându-și nemulțumirea în legătură cu situația și adresându-i injurii. Conform declarației Cristinei Șarupa, aceste expresii au fost transmise prin mesaje vocale pe aplicația „WhatsApp". La data de 04.08.2025. cet. Vasilatii Ruslan a fost citat la Sectorul de Poliție nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Botanica, unde a fost chestionat în legătură cu cele întâmplate. Acesta și-a recunoscut integral vina, declarând că a înjurat-o pe Cristina Șarupa și i-a adresat expresii necenzurate.

Ulterior, în acțiunile cet. Vasilatii Ruslan au fost constatate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul Contravențional, ce prevede injuria – adică exprimarea verbală, scrisă sau nonverbală, inclusiv prin desen sau imagine, care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică. Pentru fapta comisă a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 145787, pârâtului fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă.

Cele constatate în Decizia IP Botanica al DP mun. Chișinău din 07.08.2025 se confirmă prin: copia plângerii depusă de Șarupa Cristina la data de 28.07.2025 (f.d. 16); copiile ordonanței de ridicare și a procesului-verbal de ridicare, ambele din 07.08.2025, prin care se confirmă ridicarea a 3 capturi de ecran cu conversațiile purtate cu cet. Vasilatii Ruslan prin intermediul aplicației „WhatsApp", precum și înregistrărilor audio ale mesajelor vocale expediate de cet. Vasilatii Ruslan (f.d. 18, 19); copia procesului-verbal de audiere a lui Vasilatii Ruslan din 04.08.2025 (f.d. 20); copia raportului agentului SS al SP-2 al IP Botanica, al DP mun. Chișinău, Musteață Silvia din 07.08.2025 (f.d. 21).

Ca urmare a circumstanțelor redate mai sus, de către IP Botanica, al DP mun. Chișinău, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 145787 din 04.08.2025 prin care s-a constatat că pârâtul Vasilatii Ruslan, la data de 26.07.2025, în jurul orei 19.56, în urma unei neînțelegeri, a înjurat-o cu cuvinte necenzurate pe cet. Șarupa Cristina prin intermediul rețelei de socializare „WhatsApp".

Pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod contravențional, pârâtului i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalentul a 500 lei. (f.d. 20 verso)

Reieșind din declarațiile pârâtului Vasilatii Ruslan, acesta nu a contestat decizia agentului constatator și a achitat amenda aplicată.

Conform art. 9 alin. (2) lit. f) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În conformitate cu art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform art. 19 alin. (3) Cod civil, se indică că, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Din conținutul art. 21 Cod civil, reiese că, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sunt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

Instanța reține că, prin cererea de chemare în judecată înaintată, reclamanta Șarupa Cristina a invocat că, în urma acțiunilor ilegale ale pârâtului Vasilatii Ruslan, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în cuantum de 10 000 lei. Potrivit susținerilor reclamantei, prejudiciul moral s-a manifestat prin lezarea onoarei și demnității sale, precum și prin stări de frică și disconfort generate de acțiunile injurioase ale pârâtului.

Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamantă, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.

Potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Potrivit art. 2036 din Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura

dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. (5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Din textul art. 2037 din același cod reiese că, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Prin prisma normelor citate supra, instanța de judecată statuează că, componența delictului civil include următoare elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu.

Vinovatul răspunde pentru faptele sale săvârșite cu vinovăție, fiind obligat să repare prejudiciul patrimonial cauzat, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral rezultat din acțiunea sau omisiunea sa. Vinovăția persoanei care a cauzat prejudiciul se manifestă sub forma intenției sau a culpei, aceasta din urmă putând îmbrăca forma neglijenței sau a imprudenței.

În speță, circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședinței de judecată impută pârâtului săvârșirea unei fapte ilicite, care rezultă din contravenția prevăzută de art. 69 alin. (1) Cod contravențional, respectiv injuria, definită ca exprimarea verbală, scrisă sau nonverbală, inclusiv prin desen sau imagine, care ofensează intenționat persoana și contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică.

Având în vedere situația de fapt stabilită, instanța reține că, în speță, sunt întrunite în mod cumulativ elementele răspunderii civile delictuale. Astfel, fapta ilicită a pârâtului a fost constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 145787 din 04.08.2025, iar decizia agentului constatator nu a fost contestată de către pârât și a rămas definitivă.

Totodată, prejudiciul invocat constă în consecințele negative suferite de reclamantă ca urmare a faptei ilicite a pârâtului, manifestate prin suferințe psihice, afectarea stării emoționale și disconfort moral generate de acțiunile injurioase ale acestuia.

Potrivit art. 43 Cod civil, (1) În condiţiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viaţă, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate şi reputaţie profesională, la propria imagine, la respectarea vieţii intime, familiale şi private, la protecţia datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei şi corpului său după deces, precum şi la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. (2) Aceste drepturi sunt insesizabile şi inalienabile.

În contextul normei legale menționate, instanța reține că fapta comisă de pârâtul Vasilatii Ruslan în privința reclamantei Șarupa Cristina a avut, în mod evident, un impact negativ asupra stării psihologice a acesteia, prin lezarea onoarei și demnității sale, generând stări de disconfort.

Prin urmare, instanța de judecată constată că reclamantei Șarupa Cristina i-a fost cauzat un prejudiciu moral, ca urmare a încălcării unui drept personal nepatrimonial, și anume dreptul la onoare și demnitate.

Instanța de judecată reține că daunele morale reprezintă despăgubiri acordate în scopul compensării suferințelor psihice și afective, precum și a altor consecințe negative de natură nepatrimonială, cauzate prin fapte ilicite.

Totodată, instanța subliniază că, în absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale, acestea se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamantă, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În acest sens, este relevant de menționat că CEDO în jurisprudența sa a subliniat că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora. Câtă vreme nu există o soluție legislativă, instanțele sunt abilitate a aprecia în echitate cu privire la aceste despăgubiri, pe baza unor criterii stabilite în jurisprudența internă și a Curții Europene, analizând împrejurările concrete și urmările faptei prejudiciabile, ținând cont, totodată, de necesitatea păstrării unui echilibru între scopul urmărit, acela de compensație echitabilă pentru gravitatea suferinței generate de atingerea adusă dreptului la viață intimă, familială și privată.

Mai mult, problema stabilirii despăgubirilor pentru prejudiciul moral nu se reduce la o simplă cuantificare economică a unor drepturi și valori nepatrimoniale, precum demnitatea, onoarea sau suferința psihică resimțită de persoana care le invocă. Aceasta presupune o apreciere și evaluare complexă a modului în care vătămările produse se manifestă în plan personal, fiind supusă puterii de apreciere a instanței de judecată, care nu se poate limita la aplicarea unor valori medii stabilite în jurisprudență.

În cauza dedusă judecății, reclamanta a susținut că fapta pârâtului i-a cauzat suferințe psihice, ca urmare a lezării onoarei și demnității sale, precum și stări de frică și disconfort ulterior incidentului. Totodată, instanța reține că din explicațiile pârâtului rezultă că, acesta în repetate rânduri, inclusiv telefonic, și-a cerut scuze față de reclamantă pentru comportamentul său.

Instanța relevă că, reclamanta nu a prezentat probe care să demonstreze în mod concret întinderea consecințelor negative pretinse, respectiv gradul și intensitatea suferințelor psihice invocate. Cu toate acestea, instanța constată, fără echivoc, existența unui disconfort psihologic resimțit de reclamantă, ca urmare a faptului că pârâtul i-a adresat expresii jignitoare. În consecință, instanța va reține ca întemeiate susținerile reclamantei referitoare la faptul că a suferit un prejudiciu moral ca urmare a comportamentului pârâtului.

Din această perspectivă, instanța reține că, în procesul de cuantificare a prejudiciului moral, criteriile menționate sunt subordonate principiului aprecierii rezonabile și echitabile a despăgubirilor, raportate la prejudiciul real și efectiv suferit de reclamantă. În același timp, stabilirea cuantumului despăgubirilor trebuie realizată astfel încât să nu conducă la o îmbogățire fără justă cauză a persoanei care pretinde daune morale.

Prin urmare, instanța de judecată apreciază că acordarea unei despăgubiri în cuantum de 1500 lei pentru prejudiciul moral suferit de reclamantă reprezintă o măsură echitabilă, care asigură un raport rezonabil de proporționalitate între gravitatea faptei comise și atingerea adusă drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de judecată va ține cont de cumulul circumstanțelor în care a fost comisă fapta ilicită de către pârât, precum și de comportamentul ambelor părți implicate în litigiu. Astfel, pe de o parte, pârâtul a manifestat un comportament inadecvat normelor de conduită într-o societate democratică, adresând reclamantei expresii ofensatoare prin exprimare verbală. Pe de altă parte, se reține și faptul că pârâtul Vasilatii Ruslan, ulterior celor comise, și-a cerut scuze față de reclamanta Șarupa Cristina.

În circumstanțele de fapt reținute, instanța constată existența raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită a pârâtului și prejudiciul moral suferit de reclamantă, precum și vinovăția pârâtului, manifestată sub forma intenției.

Ca consecință, instanța de judecată constată că sunt întrunite în mod cumulativ elementele răspunderii civile delictuale, care urmează a fi imputate autorului faptei ilicite, respectiv pârâtului Vasilatii Ruslan.

Prin urmare, instanța consideră că pârâtul urmează a fi obligat să achite în beneficiul reclamantei Șarupa Cristina despăgubiri pentru prejudiciul moral în cuantum de 1 500 lei, reieșind din circumstanțele comiterii contravenției (injuria fiind exprimată verbal în cadrul unei discuții telefonice), ținând cont de faptul că gradul prejudiciabil al acestei fapte ilicite este unul minor, având un impact psihologic nesemnificativ. Astfel, este evident că suferințele psihice aduse reclamantei au fost minore. Așadar, instanța consideră că reclamanta a exagerat în alegațiile sale privind gradul suferințelor psihice suportate, din care motiv, apreciază că suma de 1 500 lei, acordată cu titlu de compensare a prejudiciului moral suferit, este suficientă. În restul pretențiilor privind prejudiciul moral solicitat de 10 000 lei, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În continuare, ce ține de cheltuielile de asistență juridică suportate/solicitate în procesul contravențional, instanța de judecată notează că potrivit materialelor cauzei, avocatul Eremia Vitalie a acordat asistență juridică victimei Șarupa Cristina în cadrul examinării cauzei contravenționale de către agentul constatator, care s-a soldat cu întocmirea pe numele contravenientului Vasilatii Ruslan a procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 145787 din 04.08.2025 și adoptarea deciziei agentului constatator privind recunoașterea vinovăției contravenientului în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional și sancționarea acestuia cu amendă.

Astfel, luând în calcul volumul asistenței juridice efectiv prestate de avocatul Eremia Vitalie - victimei Șarupa Cristina în cadrul procesului contravențional menționat supra, instanța de judecată va reține spre încasare suma în mărime de 1 500 lei, drept cheltuieli de asistență juridică reale, necesare și rezonabil suportate.

Instanța nu poate reține integral suma indicată în bonul de plată seria DAA nr. 21742058 din 06.09.2025, factura fiscală și în borderoul de calcul întocmite de avocatul Eremia Vitalie (f.d. 11, 23, 23 verso), or, potrivit materialelor cauzei, volumul asistenței juridice prestate efectiv în procesul contravențional s-a rezumat la semnarea și depunerea către IP Botanica al DP mun. Chișinău al IGP al MAI a plângerii în interesele cet. Șarupa Cristina.

Cheltuielile de judecată:

4. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1, 1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Reclamanta Șarupa Cristina a înaintat și pretenții cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării cauzei civile și anume cheltuielile achitate pentru asistența juridică în sumă de 10 159,60 lei, cât și a taxei de stat în mărime de 663,00 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.

Instanța constată că reclamantei i-a fost acordată asistență juridică în cadrul procesului civil, în baza contractului de asistență juridică nr. 00006/4 din 28.07.2025, iar cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 10 159,60 lei, sunt confirmate prin bonul de plată seria/nr. DAA 21742060 din 31.10.2025 (f.d. 12).

Având în vedere dispozițiile art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă și practica CEDO, instanța apreciază că, deși suma solicitată de reclamantă a fost efectiv suportată, doar o parte din aceasta poate fi considerată reală, necesară și rezonabilă.

Așadar, reieșind din volumul acordat al asistenței juridice din partea avocatului Eremia Vitalie în instanța de judecată, se admite parțial cererea reclamantei privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, și va dispune încasarea de la pârâtul Vasilatii Ruslan, în beneficiul reclamantei Șarupa Cristina, a sumei de 3 000 (trei mii) lei, calificând aceste cheltuieli ca fiind reale, necesare și totodată rezonabile. În acest sens, instanța de judecată ține cont de complexitatea cauzei, durata procedurii pe rol și de faptul că avocatul nu a fost prezent în ședința de judecată, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa și a reclamantei.

În altă ordine de idei, instanța menționează că, în conformitate cu art. 83 alin. (1,2) Cod de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023.

Conform art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct. 1 al anexei nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Totodată, potrivit Anexei 2, pct. 1.1.4 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 (în vigoare din 01.01.2024), se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acţiunile privind repararea prejudiciului material şi/sau moral cauzat prin infracţiune şi/sau contravenţie.

În conformitate cu pct. 1.9 din anexa nr. 1 al Legii taxei de stat, pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial se achită taxa de stat în mărime de 250 lei.

Conform art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

În speță, reclamanta Șarupa Cristina, deși era scutită de plata taxei de stat în baza legii, totuși a achitat taxa de stat în sumă de 663 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei, fapt confirmat prin chitanțele unice seria/nr. QSG9376-82314 DIN 30.10.2025 și seria/nr. QSG9376-82315 din 30.10.2025.

În consecință, în raport cu soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța va încasa de la pârâtul Vasilatii Ruslan, în beneficiul reclamantei Șarupa Cristina, cheltuielile de judecată aferente prezentului proces civil, constituite din taxa de stat în cuantum de 250 (două sute cincizeci) lei și taxa de timbru în cuantum de 200 (două sute) lei. În rest, cererea de chemare în judecată se va respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 82, 94, 96, 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Eremia Vitalie în interesele reclamantei Șarupa Cristina împotriva pârâtului Vasilatii Ruslan, cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Vasilatii Ruslan, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul lui Șarupa Cristina, a.n. *****, IDNP *****, suma de 1 500 (o mie cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică reale, necesare şi rezonabile, în mărime de 1 500 (o mie cinci sute) lei, suportate în cadrul cauzei contravenționale.

Se încasează de la Vasilatii Ruslan, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul lui Șarupa Cristina, a.n. *****, IDNP *****, cheltuielile de judecată suportate în

cadrul procesului civil, constituite din taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuieli de asistență juridică reale, necesare şi rezonabile, în sumă de 3 000 (trei mii) lei.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea sumelor excedente, se resping ca fiind neîntemeiate.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul **Dorina Cebanița**